

عنوان مقاله:

بررسی دیدگاه لوگزنبرگ در سریانی آرامی بودن واژه قرآن

محل انتشار:

نشریه قرآن پژوهی خاورشناسان، دوره 14، شماره 27 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد علی همتی - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

محمد کاظم شاکر - استاد تمام دانشگاه علامه طباطبائی

راضیه تبریزی زاده - استاد یار مدعو دانشگاه پیام نور اصفهان

خلاصه مقاله:

واژه‌شناسان مسلمان، واژه قرآن را عربی اصیل می‌دانند و به معنای «قرائت»، «تلاوت» و «خواندن» دانسته‌اند. برخی از خاورشناسان، این واژه را واژه‌ای غیر عربی و اصل آن را «قریانا» در زبان سریانی آرامی دانسته، ضمن آن که معنای «قرائت»، «تلاوت» و «خواندن» که مسلمانان در معنای این واژه آورده‌اند را تصدیق کرده‌اند، برداشت‌های متفاوتی از این معانی داشته‌اند. کریستف لوگزنبرگ، نویسنده کتاب «قرائت سریانی آرامی از قرآن»، بر این نظر است که قریانا به گزیده‌هایی از نوشتارها اطلاق می‌شده که در مراسم عبادی خوانده می‌شده است؛ به نظر وی، مطابق خود قرآن، منبع این گزیده‌ها «کتاب مقدس» بوده است. در این نوشتار، واژه «قرآن» با استفاده از زبان‌شناسی تاریخی تطبیقی مورد بررسی قرار گرفته و دیدگاه‌های این نویسنده مورد نقد قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

خاورشناسان، کریستف لوگزنبرگ، واژه قریانا، واژه قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1467727>

